

**ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ร่าง พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานนอกระบบ พ.ศ.**

.....

๑. สภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหา

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๔๐ กำหนดให้บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบอาชีพ และมาตรา ๗๕ รัฐพึงส่งเสริมให้ประชาชนมีความสามารถในการทำงานอย่างเหมาะสมกับศักยภาพและวัยและให้มีงานทำ และพึงคุ้มครองผู้ใช้แรงงานให้ได้รับความปลอดภัยและมีสุขอนามัยที่ดีในการทำงาน ได้รับรายได้ สวัสดิการ การประกันสังคม และสิทธิประโยชน์อื่นที่เหมาะสมแก่การดำรงชีพ และพึงจัดให้มีและส่งเสริมการออมเพื่อการดำรงชีพเมื่อพ้นวัยทำงาน และได้มอบอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารและคุ้มครองแรงงาน พัฒนาฝีมือแรงงาน ส่งเสริมให้ประชาชนมีงานทำให้กระทรวงแรงงาน ตามพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งในอดีตที่ผ่านมารัฐบาลและกระทรวงแรงงาน เน้นการดูแล “แรงงานในระบบ” แต่การแข่งขันอย่างรุนแรงภายใต้ระบบเศรษฐกิจเสรีนิยมใหม่ ทำให้รูปแบบการดำเนินงานเศรษฐกิจมีการปรับตัว เกิดรูปแบบการจ้างแรงงานแบบใหม่ การเหมาช่วง จึงส่งผลให้แรงงานนอกระบบมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเกินครึ่งหนึ่งของกำลังแรงงานทั้งประเทศ ทั้งที่แรงงานนอกระบบ เป็นกำลังแรงงานกลุ่มใหญ่ของประเทศ เป็นผู้มีส่วนสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่ไม่สามารถเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงานหรือการประกอบอาชีพ ความปลอดภัยในการทำงาน หลักประกันทางสังคม ตลอดจนการรวมกลุ่ม รวมตัว ในการจัดตั้งองค์กรเพื่อสร้างอำนาจต่อรองให้เกิดความเป็นธรรมในการทำงาน

๒. ความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมาย

ปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานนอกระบบไว้อย่างชัดเจน ทำให้แรงงานนอกระบบซึ่งเป็นกำลังแรงงานกลุ่มใหญ่ของประเทศและเป็นกำลังสำคัญที่มีส่วนสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ไม่สามารถเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงานหรือการประกอบอาชีพ ความปลอดภัยในการทำงาน หลักประกันทางสังคม ตลอดจนการรวมกลุ่ม รวมตัว ในการจัดตั้งองค์กรเพื่อสร้างอำนาจต่อรองให้เกิดความเป็นธรรมในการทำงาน ดังนั้นเพื่อให้แรงงานนอกระบบ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาสู่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. หลักการอันเป็นสาระสำคัญของกฎหมายที่จะตราขึ้น

โดยหลักการสำคัญ คือ การทำให้แรงงานนอกระบบเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ มีความปลอดภัยในการทำงาน มีหลักประกันทางสังคม มีการรวมกลุ่มจัดตั้งเป็นองค์กร ได้รับการส่งเสริม คุ้มครองและพัฒนาสู่คุณภาพชีวิตที่ดี ดังนี้

๓.๑ มีคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานนอกระบบแห่งชาติ/คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานนอกระบบจังหวัด เพื่อขับเคลื่อนงานในระดับพื้นที่ รวมทั้งให้จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานนอกระบบจังหวัดขึ้นในสำนักงานแรงงานจังหวัดทุกจังหวัด

๓.๒ สามารถออกประกาศกำหนดการส่งเสริมการมีงานทำ มาตรฐานอาชีพเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านอาชีพ และหลักเกณฑ์/มาตรการในการสร้างหลักประกันทางสังคมสำหรับแรงงานนอกระบบ

๓.๓ สามารถออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดมาตรฐานรายได้ขั้นต่ำ เวลาการทำงาน วันหยุด สภาพการทำงานอื่นๆ ตลอดจนมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

๓.๔ แรงงานนอกระบบมีสิทธิยื่นขอขึ้นทะเบียนกับกระทรวงแรงงานเพื่อรับสิทธิประโยชน์ต่างๆ ตามกฎหมาย รวมทั้งสามารถรวมตัวกันจัดตั้งกลุ่มอาชีพ และองค์กรแรงงานนอกระบบ

๓.๕ มีกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงาน

๓.๖ มีการแต่งตั้งพนักงานตรวจแรงงานนอกระบบเพื่อตรวจคุ้มครองแรงงานนอกระบบให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

๔. ทั้งนี้ ได้แนบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานนอกระบบ พ.ศ. มาพร้อมนี้

(ร่าง) พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานนอกระบบ พ.ศ.	ความคิดเห็น
หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งพนักงาน ตรวจแรงงานนอกระบบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ ฯลฯ

๓. ความเห็นเพิ่มเติม

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....